

a Tűz és Vér isteni kegyelmével, befejezi misztikus miséjét és elmondja mise utáni imádságát.

Mit imádkozik? Misztikus miséjének látomásában, víziójában most az Úr Jézus Szívéhez intézett könyörgés elevenedik meg és tüzesedik ki képzeletében. Látja lélekben Jézus szívét, tüzes izzó szívét, a „Fornax ardens charitatis”-t, a szeretet lángoló tűzhelyét. S a Szent Szívből kitörő lángok fényénél lassanként elmosódnak, láthatatlanná válnak a körvonalak, az emberi kebel és a szív éles vonásai. Mindjobban csak a tűz izzik és sugárzik belőle. A végén már csak ezt a végtelen izzó tüzet, ezt a kimeríthetetlen isteni szeretetet látja, mely ellenállhatatlanul árasztja magából tüzes lángját, óréa és mindenkire, szellemi és anyagi lényekre, az egész mindenségre.

Mindent áttüzesít, mindent átalakít és megszentel Jézus Szívének tüzes szeretete! Ez a szeretet segít kiemelkedni minden korlátoltságból és kicsinységből. Ez a tűz indítja és emeli a világ fejlődésének irányát is mind magasabbra, mindennél magasabbra, és szünet nélkül vonzza saját maga felé, minden ívelésnek sarkköve, támaszpontja, az Omega felé. „Te vagy Uram az első és utolsó, a Kezdet és a Vég — suttogja elragadtatással Teilhard —, mindent neked köszönhetünk, mindent érted teszünk! Neked élünk és neked halunk! Te vagy Egyetemes Központja a világnak, a mindenségnek, nekem és minden léleknek!”

„Alig merem kimondani! — rebegi ajka átszellemülten — vonzzál engem egészen a te szent szívedbe! Hallgasd meg az én lelkemnek ezt a vágyát, ezt a kérését, elégítsd ki ezt a szomját! Légy te, dicsőséges isteni Tűz, lángoló végtelen Szeretet, összekötő kapcsa a mindenségnek! Ebben az egységben, ebben az engem körülvevő és folyton születő s folyton elmúló világban a te teremtő vonzásodnak engedve, Uram, minden gyenge, gyarló tudásommal, élő hitemmel és szerzetesi kötelékeimmel, papsággommal és nem utolsósorban szilárd emberi meggyőződésemmel együtt: neked ajánlom magamat Jézusom, egészen, hogy benned éljek, benned haljak!”

Hálások lehetünk Teilhard de Chardinnek, hogy sivatagi élményének, ennek a misztikus „szentmisének” nagyszerű és felemelő gondolatait eddig kiadatlan írásában reánk hagyta. Talán egy műve sem tükrözi annyira vallási és egyben tudományos világgképét, mint ez a pályafutása kezdetén megírt „Messe sur le Monde”, amelyből a legalapvetőbb eszméket és meg-látásokat emeltük ki.

GYÖNGYHALÁSZ

*Ó sokszor kell lebukni a mélységbe,
míg egy-egy igaz gyöngyre rátalálsz,
de megéri, hisz oly csodás,
oly tündöklő, elbűvölő a fénye,
csupa tűz és varázs.
Hát bukj le százezerszer érte:
légy gyöngyhalász.*

Ölbey Irén